

FOUET — Mensuel humoristique et satirique tchécoslovaque — BIC

Číslo 5/XXI. ročník.

Květen — Mai 1979.

N° 5/XXI Année.

"70" Kpt Rudy Sonnewenda.

A. Č.

Ta zpráva dneska letí vším světem,
že se již stáváš velebným kmetem,
lehce svá léta meseš však dál.
Buď stále taký — rád bych ti přál.

Své vlasti dal jsi veliké služby,
k jí větší slávě vedly tvé tužby.
Neznal jsi faleš, neznal jsi lest,
své jméno hrdě dnes můžeš nést.

Tož, do té stovky vrhni se směle,
přeji ti zdraví na duchu, těle.
Své milé paní věnuj se však.
Dobře jsi nased v manželský vlak.

X X X
X X X
X

FRANTA SKALNÍK ZA NÁRODNÍ FRONTY.

A. Č.

Pokračování.

Mates však nebyl zdaleka v tak veselé náladě, jako Franta. Proto se jen ušklíbl: "Jenže, Ferenc, mně se to takle moc nelíbí. Jak to tak merčím, myslím, že dem do veliký mlátičky. Esli nezasáhne včas náš Pajtlšmíd, tak v tom teda lítáme tentokrát bezvadně, to si piš." Franta jen mávl tlapou: "Hele, Mates, ty máš kecy, že bys vyjukal mrtvého. Pamatuj si, že sme eště doposavad ze všeho dycky vyvázli se zdravým chřtánem. Nevim, proč bysme teda tentokrát měli bejt nák extra smutný a zaražený." — "Jak teda myslíš, ale nečekej rozhodně, že se tam s náma budou nějak moc mazlit." — "Mates, nekecej, víš, že

já nikdá na žádný mazlení nebyl, kór ne s chlupatejma. Ale chci ti jen říct, že se taky s nikým mazlit nebudu, jak mě znáš." "Inu, šinem si to do zlejších časů!" povzdechl si Mates. Pak už oba po celou jízdu mlčeli a ponořili se do sebe.

Frantík se v čekárně ŠtB rozhlížel se zájmem kolem dokola. "Tady sme přece už jednou, Mates, přece byli. No číhni! Přece za těmahle dveřma sedí ten jejich šéf." Když se setkal s Matesovým nechápavým pohledem, dodal: "No sakra, Mates, jak z nás tenkrát tahal ty rozumy!" Než se ale Mates zmoohl na odpověď, vešel do místnosti jejich starý známý fízl ustaní. "Tak hošící," začal jednostranou konverzací, "radím vám dobře: hodně mluvit, rychle to ze sebe všechno vyklopit, hlavně neztrácej paměť," a dodal s úšklebkem: "Náš starej to totiž nemá rád." Skalník si jen hřbetem ruky utřel nos a procedil mezi zuby: "To nás vůbec nezajímá, kdo co tu má rád nebo nerád. Pamatuj si, ty oušlapku, že mluvit budu jen to, co budu chtít a žádnéj salakvarda mě k ničemu jinýmu nedonutí." To už se ale otevřely dveře do kanceláře a v nich se objevil šéfův tajemník. "Tak, Skalník!" houkl do čekárny. A když se současně s Frantou zvedal i jeho nerozlučný přítel Mates, zarazil ho energickým pohybem ruky: "Vy zůstaňte sedět. Taky na vás dojde řada. Nebojte se. A moc se na ten výsledek nehrňte!" a ušklíbl se jízlivě. Při tom zároveň pokynul inspektorovi, aby šel s sebou.

Proslulý šéf státní bezpečnosti, Dr. Weis, seděl za stolem jako paša. Před sebou měl rozloženy haldy popsaného papíru a bedlivě do nich zíral. Franta zůstával klidný, jak drožkářská kočyka. Chvilí bylo absolutní ticho, které náhle Weis přerušil tím, že uhodil do stolu a zařval: "Tak a rychle to teď ze sebe vysypte! Kdo vás najal k tý lumpárně?" Frantík nabral dech, odkašlal si a spustil: "Kouknou, pane šéf, na tohle to jim buďu moct asi těžko co ceknout. Vo žádný lumpárně nic nevim, takže taky nemůžu, jak ráčej uznat, nic vědít, jak voni říkaj, kdo nás najal." - "Poslechněte, Skalník," Weis se snažil nasadit mírnější ton, "o tom, že jste to udělal se svým kamarádem, nemůže být ani ta nejmenší pochybnost. To je mi jasné. Ale mně jde o to, abyste netrpěli nevinně za cizí hříchy. Ten, nebo ti, co vám to přikázali, musí nést důsledky svého činu sami. Radím vám proto: kápněte božskou a vyjdete z toho se zdravou kůží. Samozřejmě, že nějaký nepatrný trest vás také nemine. Jenže to nebude nic velkého, to nemusíte mít strach. Nám se jedná jen o lidi, kteří vás k tomu nějak donutili. Tak co, člověče, dohodneme se po dobrém? Přece nechcete tahat kaštiny z ohně za někoho, kdo se za vás schovává!" Skalník nejprve přešlápl z nohy na nohu, pak se prohrábl ve vlasech a spustil: "Voni sou, pane šéf, moc slušnej člověk. Voni tudle s našincem mluvěj vopravdu otcovsky. Je vidět, že maj srdce..."
Pokračování příště.

Z Husákovy posady.

"Měl jsem se soudruhem Brežněvem vážnou diskuzi," řekl stranický a vládní dirigent Husák. "Šlo o to, zda bratrská Rudá armáda u nás zůstane, nebo odejde."

"A jak to dopadlo?"

"Dohodli jsme se na kompromisu: já jsem se zavázal, že o celé věci už mluvit nebudu - a on se zas zavázal, že Rudá armáda u nás zůstane."

Řiditel Královopolské strojírny, Tonda Babáček, spočíval právě na svých vavřínech, když se dostavila rakouská delegace. "No né," pronesl Vídenák, "a já měl za to, že vavříny patří na opačnou stranu."

Naše dnešní socialistické ekonomie lze zařadit do dvou skupin: jedni říkají, že za pár let budeme z hladu okusovat trávu, druzí tvrdí, že jí nebude dost.

Reportér "rudasu" se vyptává vedoucí půjčovny, která z masek je nejpopulárnější. - "No, jasně vede náš pan prezident." - "A která ještě?" - "Tak třeba naši osvoboditelé: Kosygin a Brežněv, pak soudruh Fidel Castro... "A co taková Marta Kubišová?" - "Proboha, ta néé.....lidí si přece nedělají srandu ze svých idolů!"

Povzdychla si jedna: "Přopadám si jako panenka Maria. Dítě mám v jeslích, všude, kam se podívám, chlív a na hřích ani pomyslení."

V Itálii zatkli tři staré české důchodce. Usvědčili je z vraždy Alda Mora. Ptali se jich na motiv.

"To bylo tak," rozpovídal se jeden stařík, "za času války Itálie proti Habeši jsme dostali od naší rozvědky příkaz likvidovat předsedu vlády Benito Mussoliniho. Než nám dali příslib na Liry a než nám vyřídili pasové záležitosti, tak už byl předsedou vlády někdo jinej."

Jsme beze sporu národem energetiků: do práce chodíme s odporem, na výplatu čekáme s napjetím, jezdíme nabitými tramvajemi a na vedení se nesmí sahat.

Balada o l. máji.

A.Č.

Na tribuně Husák sedí,
až ho celý zadek svědí.
Otroky své přehlíží,
jak vždy, bez všech obtíží.

"V pekle je tvůj patron přece!"
svatý Václav klidně vece.
Pro každého katana
ochrana je satana.

Rudé fánge kolem vlají,
kolik zloby v sobě tají!
Z Biláka dnes horečka
udělala blbečka.

Průvod už se nově řadí,
koně světce vedou mladí.
Kolem vládne nadšení.
Konec všeho strašení.

Jak na pohřbu lid se tváří,
na tribuně sedí lháři.
A tu náhle vzrušení -
v davu vládne zděšení:

Tribuna se zatím kácí,
čest buď téhle pěkné práci!
Kapek, zbaven odvahy,
pracně vstává s podlahy.

Svatý Václav/zří to všichni/
kopí svého hladí špici.
Mrštil s ním na tribunu,
mezi panskou komunu.

Odznaky opouští klopky,
na zemi jich plné kory.
Rudé fánge na cáry,
radostně zní fanfáry.

Husák zařval jako prase,
když nahmátl kopí v mase.
Všichni kolem viděli,
že má kopí v p....

Husák, tělo plné šrámů,
chtěl se ukryt v jednom krámu.
Vykopli ho z obchodu,
když byl průvod v pochodu.

Na tribuně zmatek řadí.
Bilák rychle dolů pádí.
Svatý Václav meč tasí,
nikdo se tu nespasí.

Praha jásá, v oknech květy,
všichni s..ou na Sověty.
Celý národ ve zpěvu,
hanbu volá Brežněvu.

Mečem seká rudé vrahy,
marné "esenbé" jsou snahy.
Utíkají zběsile,
ač jsou v značné přesile.

Svatý Václav s koně sseďá,
vlajku svojí k nebi zvedá.
Lid na hradním nádvoří
div, že Hrad nerozboří.

Na kolenou Husák klečí,
plné gatě, děsně brečí.
"Patrone náš jediný,
vem w ohled mé šečiny!"

Patron náš pak náhle mizí.
Jeho odkaz je nám ryzí:
konec naší pohany,
vyhoďte pryč Ivany!

Kabrhelová Máňa se ve jménu partaje presentovala u početné rodiny v zapadlém moravském kraji.

"No, to je dojemné," vemlouvá se soudružka, "čtrnáct dětí - všechny jistě v komunistické straně?"

"Jo, jo," pokyvuje hlavou zasloužilá matička, "všechny, všechny. Až na Václava!"

"Co je s ním?" - "Ale, rošťák, - naučil se číst."

Na chodbě porodnice, sestra s dlouhým vozíkem, plným miminek. Vytáhne kladívko a odpočítává mrnata: Jeden, druhý, třetí - a bum do hlavičky. A znovu: Jeden, druhý, třetí - bum. Vyšel primář, zahlédne to a ptá se: "Proboha, co to děláte?" "No co? Někdo přece musí být četníkem, ne?"

Ptali se při zkouškách kandidáta na Veřejné Bezpečnosti: "Kdybyste viděl, že někdo kladě nálož před vílou soudruha presidenta, co byste udělal nejdříve?" - "Rychle bych skočil k telefonu a zeptal se na ústředním sekretariátu strany, jestli je to s jejím souhlasem."

Příslušník VB, upnutý v uniformě, přijde k dělníkům, kteří v plném slunci, polonazí, kopou nějakou díru. "Vy se, kluci, máte, " utírá si čelo příslušník, "vy si tady kopete jen tak v kalhotkách, polonazí, vánek vás ochlazuje, a já tu nad váma se musím pařit v uniformě." - "Měl ses, chlape, líp učit," nato jeden kopáč, "mohl jsi mít teďka maturitu a mohl jsi tu s námi taky kopat!"

"Co mne nejvíc žere," prohlásil Gustáv Husák v předvolebním interview, "že pomluvy, které se o mně na Západě šíří, souhlasí."

Poté chtěl Gustáv ještě vědět, co si o něm naše veřejnost myslí. Dal provést průzkum mínění. Tajný. Teď už jenom doufá, že výsledek průzkumu zůstane také tajný.

Stručný chronologický přehled stavů beznaděje
a stressových situací, seřazený podle ročních
dob, platný pro Českosl. socialistic.republiku.

V lednu mráz láme nám vaz.	V máji když prší, úroda se mrší.
Únor bílý - ÚV sílí.	Květen bezvoda - ho.. úroda.
Zimní mrazy - naši vrazi.	Deště v době senoseče, už nám voda do bót teče.
Březen-li studený, rok bude hubený.	Letní přepršky, málo do držky.
Strach nahání jarní tání.	Letní sucha - zrna hluchá.

Časný podzim ničí ozim.
Mrzne-li před vánoci -
už nám není pomoci.
Mrzne-li na svátky -
uslyšíme pchádky.
Jaro, léto, podzim, zima
ohrožuje naše klima.
I když my to nezměníme,
závazky se ubráníme.

V ječné malé víscce dostal soudruh předseda
místního národního výboru dotazník z kraje,
zda v jejich obci nežije nějaký komponista.
Předseda se nad tím naježil a hrdě odepsal:
"U nás vyloučeno - zde jsou samí komunisti."

Soudruh Štrougal budí obr-
soudruha Husáka:
"Vstávej - katastrofa!"
"Co je?" - "Čínani jsou tu!"
"Fuj, tys mě vylekal, já my-
slel, že už zase padá sníh!"

"Pane doktore," stěžuje si soudruh president, "se mnou
se určitě něco děje. Poslední dobou vidím všechno ko-
lem sebe černě." - "Z toho si nic nedělejte," povídá
doktor, "to já už dávno."

"Tati, kdyby zemřel Husák,
bude konec komunismu?"
"Bohužel ne."

Konala se zkouška kandidátů na uprázdněné místo šéf-
redaktora "Rudého práva". Ptali se každého: kolik je 2 x 2. Vět-
šina odpověděla, že 4. Ale místo dostal ten jediný uchazec, kte-
rý odpověděl: "Kolik si přejete, aby to bylo?"

E x i l o v é d r b y.

Rudolf Říha čte nějaký plátek z Československa a povídá: "Dovídám se, že u nás doma otvírali s velkou slávou kanál La-be - Odra. Kdopak to asi postavil?"

"No, jeden břeh ti, co vypravovali anekdoty o vládě a straně," povídá Milda, "a ten druhý ti, co ty anekdoty s radostí poslouchali."

"To je pořád řečí o Čínanech. Teď se učí hlav-mě běhat, aby je Sovětská armáda nedohonila. Ale kdepak," říká Dr. Dubina, "naopak, aby do-honili Rudou armádu, až bude před nimi utíkat."

Rozčiluje se tajemník pařížské rudé kolonie: "Co byste vlastně ještě od nás chtěli? Už jsme skončili s nacio-nalismem, kapitalismem, okultismem, šovinismem." - "Kdybyste tak ještě chtěli skončit s komunismem!" povzdychl si Voljta Gruber.

K Emilovi Sklenářovi do Lucemburku přijel známý z ČSSR. "Jak se tam u vás máš?" ptá se Emil. "Mohlo by to být lep-ší." - "Co vlastně děláš?" - "Vařím v závodní kuchyni."

Nastydl nám Husák, náš rudý pán,
nesnáší om OKNO DOKOŘÁN.
Kanadský Janeček zvýšil mu tep.
Gustáva přes ruce mnohokrát klep.
Těž ČESKÉ SLOVO ho mrzí moc.
Meloun ho připravil o mnohou noc.
Kusýho proklíná: je samý sjezd.
Křesťanský chtěl by svět bez rudých hvězd.
A.Č.

Bratr Špánek, starosta sokolské jednoty v Kali-fornii: "Jestlipak znáte rozdíl mezi Sokolským sletem a Spartakiádou? Sokolský slet byl ve znamení kázně a Spartakiáda ve znamení bázně."

Josef Staněk se sešel v Holandský s jedním známým zpě-vákem pop-muziky, který si vyjel do zahraničí sehnat vlastní ně-jaké valuty. Pod dojmem jeho mizerného zpěvu se ho ptá Staněk: "Nemíváš někdy v Praze strach, že tě vypískají?" - "Jen ať to někdo zkusí. Zpívám píseň o našem obrovském přátelství se So-větským svazem!"

V í t e,

co bylo před socialismem? - V Š E C H N O!

- že v komunismu jsou si všichni rovni? Jenom někteří jsou si ještě rovnější.
- že Janko Vrkúč se po šedesáti letech vrátil do své socialistické vlast? - Po padesáti minutách odletěl zpět do USA. Horem pádem.
- proč některé silnice v Československu se také jmenují dálnice? Protože kousek je to silnice a d á l už n i c.

- o o o -

Nabízím tyto knihy: /uvedené ceny jsou bez poštovného./	
Ota H o r a: Svědectví o puči	FF46.-
Ant. Bartoš: Clay-Eva volá Londýn	" 38.-
V. Škutina: Svět jako skleněná duhová kulička	" 42.-
České fóry, slovenské fory. Anekdoty za pendrek	" 32.-
Šrí Autobindo: Eudoucí vývoj člověka/India Press/	" 28.-
Dr.Edv.Benes: Problemes de la Tchecosl./1936/ 46 p.	" 8.-
" Souvenirs de guerre et de révolution/572p/	30.-
A. Tibal: La Tchecoslovaquie/1935/	" 9.-
J. Gunther: Derriere le rideau de fer/369p/	" 9.-
Salariat et contrainte en Tchecosl./Paris 1956/	" 20.-
Edition speciale: Pourquoi Prague? /Paris 1968/ 697 p.	" 20.-
Lad. Mnačko: La septieme nuit /Paris 1968/ 254 p.ant.	" 8.-
V. Paulista: Chasse en Tchecoslovaquie /Paris/	" 20.-
W.Ritter: Fillette Slovaque/roman/ Paris 1903,349p.	" 6.-
K.J. Benes: La vie d'une autre/roman/ 283p/	" 5.-
Josef B o r: Le requiem de Terezin/Paris 1965/ 148p..	" 7.-
Karel Čapek: L affaire Selvin /271p/	" 12.-
Slovník: německo-polský a pdsko-německý/kolibří/	" 8.-
Anekdoty lidové Francie, 95 stran	" 8.-

Chcete prožít příjemné dny na francouzské riviéře?
Obráťte se na krajana F. Nováka, "Voyages Méditerranéens"
11, Boulevard Gambeta, 06000 Nice, Tel./93/áá.03.64 a 87.41.44

Direction de la Publication: Alois Č Í Ž E K,
37, Av. Joseph-Segrettin, 93220 GAGNY, France, Tel.388.24.68
Předplatné z ciziny zašlete laskavě mezinárodní poštov. poukáz.
nebo v hotovosti doporuč. dopisem na redaktorovu adresu.
Ročně vychází 12 čísel. Cena 1 čísla 3.-.
Roční předplatné dobrovolné, nejméně FF 30,- nebo ekvivalent.
/Ronéotypé par "F-O", 67, rue Turbigo, Paris 3e/